Κόκκινη νύχτα για τα αφεντικά

μαύρη νύχτα για τους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες

Το Σάββατο 19 Δεκεμβρίου η Δημοτική αρχή Γλυφάδας σε συνεργασία με τον Εμπορικό Σύλλογο διοργανώνουν την λεγόμενη «κόκκινη νύχτα».* Την μέρα αυτή τα καταστήματα της Γλυφάδας θα παραμείνουν ανοιχτά ως τα μεσάνυχτα ενώ παράλληλα θα πραγματοποιηθούν διάφορα events με συναυλίες, περιπλανώμενους αγιοβασίληδες, πυροτεχνήματα κλπ. Η «κόκκινη νύχτα», σύμφωνα με τους διοργανωτές της, αποτελεί την έναρξη της εορταστικής περιόδου. Για τους εργαζόμενους αυτή έχει ξεκινήσει ήδη και περιλαμβάνει 24 συνεχόμενες μέρες ανοιχτά από τις 9:00 μέχρι τις 21:00 συμπεριλαμβανομένων των Κυριακών και εκτεταμένων ωραρίων τα Σάββατα.

Η «κόκκινη νύχτα» (μα δεν ακούγεται αστείο;) παρουσιάζεται ως γιορτή, ως κατάλληλη ευκαιρία για διασκέδαση και φυσικά κατανάλωση στο όνομα των χριστουγέννων. Μάλιστα, ανάλογες νύχτες υπό άλλους χρωματισμούς έχουν πραγματοποιηθεί το προηγούμενο διάστημα στο Ίλιον, στο Μαρούσι και σε άλλες πόλεις της Ελλάδας. Το γεγονός αυτής της συντονισμένης προτροπής για κατανάλωση μέχρι τα μεσάνυχτα μας κάνει να συμπεράνουμε ότι εξυπηρετεί τα συμφέροντα κάποιων. Συγκεκριμένα των αφεντικών που βρίσκουν μια ευκαιρία να αυξήσουν λίγο ακόμα τον τζίρο τους προσελκύοντας καταναλωτές μεθυσμένους από το εορταστικό κλίμα και της δημοτικής αρχής που θα παρουσιάσει «έργο» και θα γίνει αρεστή στους δημότες για το «πόλεμο ενάντια στη μιζέρια της εποχής». Σίγουρα αυτή η παράταση του ωραρίου δεν θα είναι ωφέλιμη για τους εργαζόμενους οι οποίοι ούτε θα διασκεδάσουν με τους καταναλωτές, ούτε θα μοιραστούν τα κέρδη των εργοδοτών τους αλλά θα δουλέψουν παραπάνω σε μια ήδη πολύ πιεστική περίοδο και τα οφέλη τους θα είναι από ψίχουλα ως τίποτα αν αναλογιστούμε τους εργαζομένους που παραμένουν απλήρωτοι ή πληρώνονται κάθε «όποτε» με τους κατώτατους μισθούς πείνας. Να σημειώσουμε ότι ακόμα και αν ο μισθωτός πληρωνόταν κανονικά όλα αυτά τα έξτρα ωράρια, αυτό δεν σημαίνει ότι θα πρέπει να γίνεται λάστιχο για τα χατίρια κανενός δήμου†, αφεντικού ή καταναλωτή και να συμβάλει στην οριστική διάλυση κάθε εργασιακού του κεκτημένου.

Βέβαια αυτές οι εργάσιμες χρωματιστές νύχτες δεν προέκυψαν από τον ουρανό. Εντάσσονται σε ένα συνολικότερο σχέδιο αποδιάρθρωσης των εργασιακών σχέσεων που περιλαμβάνει εντατικοποίηση της εργασίας, μισθούς των 450 ευρώ, ελαστικά ωράρια (σύμφωνα με τις ανάγκες του εργοδότη πάντα), απλήρωτη εργασία για το καλό της επιχείρησης, κατάργηση συλλογικών συμβάσεων, απολύσεις, εργοδοτική τρομοκρατία και διάφορα άλλα τερτίπια όπως η σταδιακή κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας, η εισαγωγή της έννοιας του ωφελούμενου‡ αντί του εργαζόμενου, της εθελοντικής εργασίας (με πρόσχημα την εργασιακή εμπειρία) και άλλα πολλά. Όλα τα παραπάνω «πρέπει» να γίνουν κανονικότητα και να αποτελούν στην συνείδηση του κάθε εργαζόμενου αλλά και καταναλωτή (που ίσως είναι εργαζόμενος σε άλλο κλάδο) κάτι το φυσικό. Ειδικά όσον αφορά την απελευθέρωση των ωραρίων, η νομιμοποίηση στα μάτια των καταναλωτών είναι ένα από τα πιο σημαντικά εργαλεία στα χέρια κράτους και αφεντικών. Μια τέτοια πραγματικότητα όμως με περισσότερη εκμετάλλευση, μπορεί να είναι «φυσική» μόνο για τους εκμεταλλευτές μας και όχι για τους εργαζόμενους σε εμπορικά καταστήματα και μη.§

*** Η συνεργασία αφεντικών και δήμου «διευκολύνεται» όταν τα μεν κατέχουν θέσεις εξουσίας στον δε. Στη περίπτωση μας η πρόεδρος του Εμπορικού Συλλόγου Γλυφάδας, Άννυ Καύκα κατέχει και τη θέση της Αντιδημάρχου..**

† Ή ευημερίας της τοπικής οικονομίας όπως προπαγανδίζουν οι έχοντες οφέλη από αυτού του τύπου της φιέστες.

‡ Αναφερόμαστε στα προγράμματα Κοινοφελούς εργασίας στο δημόσιο και voucher στον ιδιωτικό τομέα που με δεξαμενή την τεράστια ανεργία δημιουργούν μια νέα κατηγορία εργαζόμενων, τους ωφελούμενους, χωρίς εργασιακά δικαιώματα, σταθερή εργασία, κανονική ασφάλιση και παράλληλα υποκαθιστούν μέρος των «κανονικών εργαζομένων». Στα voucher μάλιστα, η εργασία αυτή δεν στοιχίζει τίποτα στους εργοδότες αφού είναι πλήρως επιδοτούμενη από την ΕΕ. Τριπλός στόχος λοιπόν, ξελάσπωμα των αφεντικών, ανταγωνιστικότητα της οικονομίας και ένα νέο εργασιακό πρότυπο για πιο πειθήνιους , φτηνούς και ευέλικτους εργαζομένους.

§ Όπως έλεγε και ένα σύνθημα αν ψωνίζεις κυριακές θα χρειαστεί να δουλέψεις κυριακές.

Ειδικά τα τελευταία χρόνια, εν μέσω οικονομική κρίσης και μνημονίων η επίθεση στα εργασιακά δικαιώματα αποτελεί μέρος της συνολικής επίθεσης από τη μεριά του κεφαλαίου στον κόσμο της εργασίας. Το βάρος της κρίσης φορτώνεται στους χαμηλόμισθους, στους συνταξιούχους, στους ανασφάλιστους, στους άνεργους, στο άμεσο και έμμεσο μισθό και όλα αυτά εις όνομα της ανταγωνιστικότητας της εθνικής οικονομίας με την προτροπή να βάλουμε πλάτη όλοι και όλες για να σώσουμε τη χώρα, την οικονομία κλπ. Και παράλληλα σε όσες περιπτώσεις υπήρξε αντίδραση η απάντηση της αστικής δημοκρατίας ήρθε με τη μορφή του καθεστώς εκτάκτου ανάγκης και με κύριους εκφραστές τα ΜΜΕ και την αστυνομία (απεργίες καθηγητών, διοικητικών, εργαζομένων μετρό κλπ). Σε αυτή τη συγκυρία η απάντηση μας θα είναι ανεπαρκής όσο βασιζόμαστε στους αριστερούς διαχειριστές του «κάτι θα αλλάξει» και αναθέτουμε τα ταξικά μας συμφέροντα στους ειδικούς της πολιτικής και του συνδικαλισμού. Σε όλες τις ξεπουλημένες γραφειοκρατίες οι οποίες ρίχνουν στάχτη στα μάτια του κόσμου για να ικανοποιήσουν κομματικά συμφέροντα.

Η απάντηση στο σύγχρονο ολοκληρωτισμό που αναδύεται, με τις φιέστες, τους χαρούμενους εθελοντές, την απλήρωτη εργασία, τις εκδικητικές απολύσεις και τα εξαντλητικά ωράρια έρχεται μέσα από τη συνειδητοποίηση ότι εργαζόμενοι και εργοδότες δεν έχουμε τα ίδια συμφέροντα και δεν πρέπει να βάλουμε πλάτη για κανέναν. Πλάτη πρέπει να βάλουμε όλες και όλοι οι εργαζόμενοι για να απαντήσουμε συλλογικοποιώντας τις αντιστάσεις μας στο χώρο εργασίας μας και έξω από αυτόν συμμετέχοντας στα πρωτοβάθμια σωματεία και τα σωματεία βάσης, δημιουργώντας συνελεύσεις και συλλογικότητες, βάζοντας αντιστάσεις και αντιδρώντας στις επιθέσεις και τις αδικίες των αφεντικών μέσα από κοινότητες αγώνα.** Όπως αυτοί οργανώνονται στους εμπορικούς συλλόγους τους για τα συμφέροντα τους έτσι και εμείς πρέπει να οργανωθούμε και να αντεπιτεθούμε. Ο κάθε αγώνας ενάντια στα εξοντωτικά ωράρια, στις κακές συνθήκες εργασίας, στην κατάργηση των εργατικών δικαιωμάτων, στην ελαστικοποίηση, στην απληρωσιά, στις απολύσεις, υπέρ της κυριακάτικης αργίας, είναι κομμάτι του συνολικού αγώνα προς υπεράσπιση των εργατικών συμφερόντων, του αγώνα ενάντια στην υποτίμηση των ζωών μας. Γιατί κάθε μερικός αγώνας με χαρακτηριστικά του την συλλογική διεκδίκηση από τα κάτω και τη δυνατότητα διασύνδεσης του με άλλους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες είναι αγώνας που αφορά όλη την εργατική τάξη και κάθε μερική νίκη αποτελεί και μία παρακαταθήκη για τους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες εν γένει.

ΤΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΔΗΜΟΥ ΚΑΙ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

ΣΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΗ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ, ΝΑ ΟΡΓΑΝΩΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΤΑΞΙΚΗ ΜΑΣ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ-ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ
ΣΑΒΒΑΤΟ 19/12, 18:00, ΠΛ.ΚΑΤΡΑΚΗ, ΓΛΥΦΑΔΑ

Αναρχική συλλογικότητα parekura

**** Και για να μην μιλάμε στον αέρα χαρακτηριστικό παράδειγμα αγώνα που τρέχει και έχει βάλει φραγμούς στα σχέδια των αποπάνω αποτελεί ο αγώνας που δίνεται από τον «Συντονισμό ενάντια στη κατάργηση της Κυριακάτικης Αργίας» από εργαζόμενους/ες στο κλάδο του εμπορίου, ανέργους, σωματεία, συνελεύσεις γειτονιάς και συλλογικότητες.**